

Afscheid Hans Heijnen als directeur Natuur en Milieufederatie Limburg in ECI Cultuurfabriek in Roermond op 13 november 2019

Beste Hans Heijnen
Dames en heren,

Een einzelgänger,

zo kunnen we Hans Heijnen natuurlijk niet noemen.

Veertien jaar lang stond hij immers als directeur voor die zeker 100 clubs die zich onder de vleugels van Natuur en Milieufederatie Limburg scharen.

Zo'n 100 clubs die staan

vóór lokale natuur, voor duurzame energie, voor vogels, voor dassen, voor jagers...

...of tégen zaken als kerncentrales, mergelwinning en vliegverkeer...

Zeer diverse clubs, dus
uit Noord-, Midden-, en Zuid-Limburg,
met jongere en oudere leden,
met ieder de focus van zijn of haar generatie...

Ofwel een bijzonder bonte achterban,
die samen natuurlijk ook wel eens staan voor de spreekwoordelijke kikkers in de kruiwagen...

Nee, om die te vertegenwoordigen, kan je zeker geen einzelgänger zijn.

Zeker niet als je óók de luis in de pels, de kuitenbijter of de advocaat van de duivel moet spelen om de Provincie scherp te houden.

En dat ook nog op zo'n beetje elk terrein, want zo'n beetje álles raakt de natuur en het milieu:

...economie, mobiliteit, infrastructuur, ruimte, energiebeleid, landbouw, natuur, faunabeheer ...

Je kan eigenlijk beter vragen: waar heeft de Limburgse natuur en milieu niet mee te maken...

Zeker in een provincie zo gezegend met een welhaast exotische – in ieder geval on-Hollandse – schoonheid..

Maar iemand die binnen dit krachtenspel een spil moet spelen,

nee, die kan dus eenvoudig weg geen einzelgänger zijn...

Dan moet je iemand zijn:

- die aardig, charmant en aimabel is,
- in bezit is van een enorme dosis doorzettingsvermogen
- én focus,
- én graag gezien is – van het type dat iedereen er graag bij heeft,
- plus toegankelijk,
- én creatief,
- maar ook realistisch...

Realistisch genoeg om te weten

dat je verheugd mag zijn met de successen die je voor natuur en milieu binnenhaalt, maar tevens terdege beseft dat daar vrijwel niemand 100 procent blij mee zal zijn.

En zo iemand, dames en heren, is Hans Heijnen, die we dus met de beste wil van de wereld geen einzelgänger kunnen of mogen noemen,

maar dat één keer per jaar wél heel graag speelt.

Tijdens dat grote feest waarbinnen we hier in Limburg alles graag op zijn kop zetten.

Het is die ene keer per jaar,

dat Hans Heijnen,

heel bewust als een echte solist,

door de straten van zijn *Sjwame* trekt.

En daarmee – bedoeld of onbedoeld – openbaart,

hoe het voelt om al zo lang 'Mister van Natuur en Milieu van Limburg' te zijn.

Want wat beeldde hij afgelopen jaren allemaal wel niet uit.

Zo presenteert hij in 2012 zichzelf met “De Doorbaak” als iemand die – als een soort Superman – door muren heen moet breken.

En toont hij zich vorig bijzonder triomfantelijk als hij als een zeer levendige eekhoorn in een muizenval duidelijk maakt dat hij toch “*Neet kepot te kriegen is*” ...

Maar het meest typerend voor zijn werk als natuur- en milieudirecteur, is denk ik wel zijn act van 5 jaar geleden, genaamd de “*De pòppe aan 't danse*”,

Een act waarin hij synchroon meebeweegt met een pop voor én een pop achter hem; en zo zigzaggend en cirkeltjes draaiend door de straten van Swalmen vooruit probeert te komen.

Waarbij die pop achter wel eens symbool zou kunnen staan voor zijn achterban die hem altijd in de nek hijgt; en de pop voor hem de Provincie over wiens schouder hij bijzonder graag wil meekijken...

En dit laatste jaar, dames en heren, maakt hij dan zijn opwachting als poppenspeler die wordt aangestuurd door de pop, met de vraag ‘*Waom trèk hiej aan de tuikes?*’

Een laatste einzelgänger-act waarin iedereen denk ik wel kon zien, dat het bij Hans Heijnen uiteindelijk ‘de natuur en het milieu’ waren die bij hem aan de *tuikes* trokken.

En beste Hans Heijnen,

Ik denk dat je nu - bij je afscheid - bijzonder trots mag zijn,

bijzonder trots mag zijn op wat je allemaal voor die Limburgse natuur en milieu voor elkaar wilde boksen,

en ook daadwerkelijk voor elkaar heb gebokst,

al zijn het dan niet altijd voor 100 procent de resultaten geweest,

zoals jij, je achterban of de provincie voor ogen hadden...

Want zoals ook vandaag tijdens het minisymposium letterlijk aan de orde kwam:

‘Het is en blijft een gevecht om de ruimte’ in ons mooie Limburg.

Maar, dames en heren,

u zult het met me eens zijn; als er iemand is die zich met volle overtuiging in dat gevecht heeft gestort, dan is het wel Hans Heijnen,

die ik zojuist ook niet voor niets 'Mister Natuur en Milieu van Limburg' noemde. En bij zo'n titel hoort gewoon een officieel eerbetoon.

Een officieel Limburgs eerbetoon,

want beste Hans Heijnen, ik mag – en nu ga ik een beetje formeel klinken – ik mag jou met veel genoeg mededelen dat het College van Gedeputeerde Staten van Limburg gisteren – op 12 november 2019 - heeft besloten jou te onderscheiden als Limburger van Verdienste.

Ofwel: Limburg wil jou bijzonder eervol bedanken voor jouw bijdrage

- aan natuur en landschap,
- aan een gezond leefmilieu
- én aan het realiseren van ecologische duurzaamheid in Limburg
- én de aangrenzende Euregio.

Een bijdrage waarvoor je vele verbindingen legde

en je uiterste best bleef doen om de balans te vinden tussen milieu, mensen en economie.

Waarmee je voor heel Limburg – inclusief het door jou zo geliefde nachtegaaltje – inderdaad bewees zeer zeker geen einzelgänger te zijn.

Daarvoor onze grote dank.